

Čj. UOOU-02725/15-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 19. května 2015 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Na Fialce s.r.o., se sídlem Želetavská 1447/5, 140 00 Praha 4, IČ: 24161543, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zveřejnil v přesně nezjištěné době, nejméně však od 26. února 2015 do 6. března 2015, na webových stránkách umístěných na internetové adrese <http://www.stavimenovouskolu.cz> jako součást své reakce označené „Námítka výskytu ohrožených druhů“ též dokument obsahující osobní údaje 40 osob, které potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích vedle volnočasového centra Na Fialce, a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, vlastnoruční podpis a informace o tom, že podepsaly výše uvedený dokument, který byl zaslán Stavebnímu úřadu v Říčanech v souvislosti s chystanou výstavbou Základní a Mateřské školy Magic Hill v Říčanech, a to bez souhlasu subjektů údajů,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektů údajů, a bez tohoto souhlasu na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním osobních údajů na internetové adrese <http://www.stavimenovouskolu.cz> bylo Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zahájeno s účastníkem řízení, společností Na Fialce s.r.o., doručením příkazu čj. UOOU-02725/15-7 dne 12. dubna 2015. Podkladem pro vydání příkazu byla stížnost ze dne 9. března 2015. Podáním odporu účastníkem řízení proti uvedenému příkazu, který obdržel Úřad dne 15. dubna 2015, byl tento v souladu § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní orgán pokračoval v řízení.

V seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 20. dubna 2015, které správní orgán zaslal účastníkovi řízení, bylo mj. sděleno, že shromážděné podklady odůvodňují posouzení věci také z hlediska dodržení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnosti zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu na základě § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení zveřejnil v přesně nezjištěné době, nejméně však od 26. února 2015 do 6. března 2015, na webových stránkách umístěných na internetové adrese <http://www.stavimenovouskolu.cz> jako součást své reakce označené „Námitka výskytu ohrožených druhů“ též dokument obsahující osobní údaje 40 osob, které potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích vedle volnočasového centra Na Fialce, a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, vlastnoruční podpis a informace o tom, že podepsaly výše uvedený dokument, který byl zaslán Stavebnímu úřadu v Říčanech v souvislosti s chystanou výstavbou Základní a Mateřské školy Magic Hill v Říčanech, a to bez souhlasu subjektů údajů.

Z vyjádření účastníka řízení v odporu ze dne 14. dubna 2015 vyplývá, že podle jeho názoru se působnost zákona č. 101/2000 Sb. na danou situaci nevztahuje, když dle jeho ustanovení § 3 odst. 4 se nevztahuje na nahodilé shromažďování osobních údajů, pokud tyto nejsou dále zpracovávány. S ohledem na to, že zákon podává ve svém § 4 písm. e) definici toho, jakým způsobem užívá daný zákon pojem zpracování osobních údajů, pod kterou není zejména pro svoji nesystematičnost možno zařadit zveřejnění předmětných archů, tím spíše není možné popsanou situaci podřadit pod zákonný znak zpracovávání údajů, kdy užitím nedokonavého vidu sám zákon předjímá určitou opakovanost jednání. Znak opakovanosti při nakládání s osobními údaji pro situaci tak, jak je popsána ve výroku vydaného příkazu, naprosto absentuje, když se ze strany účastníka řízení jednalo pouze o nahodilé jednorázové jednání. Není-li založena působnost zákona č. 101/2000 Sb., má účastník řízení za to, že ani Úřad není příslušným k tomu, aby v předmětné věci vydal jakékoliv rozhodnutí. Pokud se některá z osob, která své jméno uvedla na daném seznamu, cítí zveřejněním dotčena, Úřad by měl tuto osobu odkázat na řízení soukromoprávní a její podnět následně odložit.

Účastník řízení má dále za to, že i pokud by byla dána příslušnost Úřadu k řešení této otázky, pak opodstatněnost veřejnoprávního zásahu ze strany Úřadu není v tomto případě namístě, kdy by měl při zachování principu ultima ratio využívat prostředky správního trestání pouze tehdy, když užití jiných prostředků ochrany nepřichází v úvahu nebo by bylo jejich využití zjevně neúčelné. Pokud by se Úřad došel i přes shora uvedené, že se zákon č. 101/2000 Sb. na daný problém vztahuje, pak je i tak příkaz nezákonný, když byl vydán v rozporu s ním, jakož i věcně nesprávný, neboť byl vydán bez potřebného zjištění relevantních informací a právní posouzení celé věci není přesvědčivě odůvodněno. Příkaz byl též vydán v rozporu s právem na spravedlivý proces, kdy jako jediný relevantní důkaz pro zjištění porušení povinnosti použil Úřad zveřejnění reakce účastníka řízení na dokument zaslaný Stavebnímu úřadu v Říčanech, jehož přílohou byl arch s údaji osob, které potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích ve vlastnictví účastníka řízení a na základě své samostatné úvahy se připojily k výzvě manželů ... adresované Stavebnímu úřadu a účastníkovi řízení a na důkaz souhlasu s obsahem dokumentu pod něj připojily svůj podpis a uvedly své adresy pro budoucí korespondenci. Uvedené osoby se tedy dobrovolně zapojily do řízení vedeného Stavebním úřadem v Říčanech a svůj souhlas s tím, aby vystupovaly jako osoby chránící zachování životních podmínek pozorovaných druhů živočichů, takto veřejně deklarovaly, a samy tak iniciovaly jednání účastníka řízení, který tyto údaje ze svého popudu nijak nevyhledával a nebylo tedy jeho záměrnou aktivitou si tyto získané údaje jakkoliv opatřovat. Tímto vyjádřily zároveň i souhlas s užitím poskytnutých údajů. Dále účastník řízení sdělil, že ponechává na úvaze Úřadu, zda bude následně zkoumat oprávněnost postupu manželů ..., kteří shromáždili osobní údaje dotčených osob a nad rámec svých osobních potřeb tyto údaje poskytli Stavebnímu úřadu v Říčanech.

Účastníkovi řízení byl Stavebním úřadem v Říčanech postoupen dokument nazvaný Námitky a připomínky, když připomínkou byl údajně zjištěný výskyt živočichů podléhajících ochraně dle vyhlášky č 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Připomínka směřovala k tomu, že účastník řízení dostatečně nezhodnotil dopady stavby na životní podmínky zde se vyskytujících živočichů a ani nikterak nezajistil ochranu takto chráněných živočichů (jmenovitě veverky obecné, strakapouda, slepýše křehkého a ještěrky zední). Toto tvrzení bylo podloženo přiloženými archy s prohlášeními osob, které v dané lokalitě trvale žijí a tyto chráněné živočichy pozorovaly a identifikovaly. Tyto osoby vyjádřily obavu o zachování přirozeného biotopu těchto chráněných živočichů, a dobrovolně se tak v celé záležitosti angažovaly. Účastník řízení ve snaze ujistit veškeré osoby, které v obavě o možné narušení přirozeného výskytu těchto živočichů uvedly své údaje na přiložené archy, zveřejnil odpověď na svých webových stránkách, které zřídil primárně v úmyslu informovat veřejnost o svých krocích a záměrech v souvislosti s realizací stavby. Vzhledem k širokému okruhu zainteresovaných osob adresoval účastník řízení svoji odpověď těmto osobám formou již dříve zvoleného komunikačního prostředku, a nikoliv tedy prostřednictvím písemné korespondence s jednotlivými osobami, které sdělily svoji adresu. K tomuto kroku nedošlo s cílem nikoho poškodit, naopak zvýšený zájem spoluobčanů na svém nejbližším okolí společnost hodnotí velmi kladně. Účastník řízení nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že získal osobní údaje v souvislosti se svou podnikatelskou činností, na základě čehož dovozuje, že je správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Účastníkovi řízení není známo a z odůvodnění rozhodnutí nikterak nevyplývá, z čeho Úřad dovodil, že by účastník řízení vykazoval

znaky správce osobních údajů dle citovaného zákonného ustanovení. Účastník řízení dlouhodobě nevykazuje podnikatelskou činnost, když činnost, jež má uvedenou v živnostenském rejstříku, v současné době nevykonává. Korespondenci vlastníka pozemku, na kterém tento vlastník plánuje realizaci stavby, jež se teprve v budoucnu má stát předmětem jeho podnikatelské činnosti, není navíc dle názoru účastníka řízení možno klasifikovat jako zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., neboť tato naprosto postrádá základní znak zpracování osobních údajů dle zákonné definice uvedené v tomto ustanovení, kterým je systematická činnost. Účastník řízení má za to, že při zveřejnění výzvy občanů a své odpovědi adresované též veřejnosti, která projevila zájem na ochraně životního prostředí ve svém bezprostředním okolí, a proto se na něj obrátila, nevystupoval jako správce osobních údajů, a tudíž se již z povahy věci nemohl dopustit porušení povinností správce osobních údajů uvedených v § 5 zákona č. 101/2000 Sb.

Úřad ve svém odůvodnění příkazu dále uvádí, že ke zveřejnění osobních údajů osob došlo bez jejich souhlasu a zveřejnění nebylo ani nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby. Jak již bylo shora uvedeno, osoby předem souhlasily s užitím svých údajů a se svým zapojením ve veřejné diskusi uvedením svých adres, neboť chtěly být informovány o stanovisku účastníka řízení. V opačném případě nebylo třeba, aby vyplňovaly do archu tyto údaje, neboť se nejednalo o petici ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a nebylo tudíž nutné, aby byly splněny formální požadavky dané tímto zákonem. Účastník řízení nesouhlasí ani s tvrzením Úřadu, že zveřejnění dokumentu nemohlo přispět k ochraně jeho práv a právem chráněných zájmů, příp. chráněných zájmů dotčených osob. Účastník řízení veřejně deklaroval, že při uplatnění svých práv vlastníka pozemku při realizaci stavby dostatečně zhodnotil veškeré dopady plánované stavby na životní prostředí, tedy hájil své právo nakládat s věcí patřící do jeho vlastnictví a uplatnil své právo bránit se zásahům do dobré pověsti. Vedle toho je dle názoru účastníka řízení veřejná diskuze o podmínkách zajištění ochrany životního prostředí a zavázání se veřejnou formou k dodržování jistých pravidel nejlepším způsobem, jakým lze docílit jednak respektování nastavených pravidel sloužících k ochraně přírody, a zároveň je účinným nástrojem kontroly subjektu ze strany dotčené veřejnosti, který se touto cestou dobrovolně zavázal širokému okruhu subjektů k této ochraně. Z výše uvedených důvodů požádal účastník řízení, aby byl příkaz zrušen.

Správní orgán k předmětu řízení uvádí, že osobním údajem je ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Údaje o fyzické osobě ve shora uvedeném rozsahu (tj. údaje osobní údaje 40 osob, které potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích vedle volnočasového centra Na Fialce, a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, vlastnoruční podpis a informace o tom, že podepsaly výše uvedený dokument) jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určeného subjektu údajů, a podléhají tak režimu zákona č. 101/2000 Sb.

Zpracování (nikoli zpracovávání, jak uvádí účastník řízení ve svém odporu) definuje zákon č. 101/2000 Sb. v § 4 písm. e), přičemž se jedná o jakoukoliv operaci nebo

soustavu operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.

Správní orgán uvádí, že pokud se týká vymezení pojmu zpracování osobních údajů v uvedeném ustanovení jako systematicky prováděné operace (soustavy operací) a negativní výjimky z působnosti zákona č. 101/2000 Sb. obsažené v § 3 odst. 4 téhož zákona, která se vztahuje k nahodilému shromažďování osobních údajů (za podmínky, že tyto údaje nejsou dále zpracovávány), je třeba daná ustanovení vykládat ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice 95/46/ES“).

Zákon č. 101/2000 Sb. volí z hlediska své působnosti částečně odlišný přístup a kritéria než směrnice 95/46/ES, která vychází z rozlišení mezi zcela či částečně automatizovaným zpracováním (na takové zpracování se směrnice vztahuje vždy) a mezi neautomatizovaným zpracováním (na které se vztahuje pouze, jsou-li osobní údaje zařazeny nebo mají být zařazeny do rejstříku). Podle čl. 2 písm. b) uvedené směrnice je zpracováním jakýkoliv úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny pomocí automatizovaných postupů či bez pomoci automatizovaných postupů.

Prvek systematickosti se přitom ve směrnici 95/46/ES nevyskytuje a je specifickým českého zákona č. 101/2000 Sb., přičemž zákonodárce se jeho uvedením snažil pravděpodobně vyrovnat se skutečností, že směrnice stanovuje svoji působnost v případě manuálních zpracování pouze na takové osobní údaje, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny. Uváděná systematickosti v § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. a § 3 písm. 4 téhož zákona stanoví negativní působnost zákona vážící se na podmínku nahodilosti shromažďování osobních údajů tak jsou výsledkem snahy zákonodárce o transpozici čl. 3 odst. 1 směrnice, který stanoví, že směrnice se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny. Význam prvku systematickosti je tedy třeba ve smyslu výše uvedeného chápat pouze u manuálních zpracování (tj. že osobní údaje v případě manuálního zpracování jsou nebo mají být zařazeny do rejstříku).

V případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování je prvek systematickosti (uspořádanosti) obsažen již v samotné povaze zpracování prostřednictvím automatizovaných postupů. Systematickosti je tedy ze své podstaty přímo vlastností takového zpracování. Setřídění, vyhledávání, kombinování údajů apod. lze automatizovaně provést bez ohledu na to, zda jsou osobní údaje předem součástí nějakého utříděného rejstříku, souboru. To tedy znamená, že v souladu s cíli směrnice a z ní vyplývajícími povinnostmi členských států je v případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování třeba dospět k závěru, že se bude jednat vždy o systematické operace s osobními údaji, tj. prvek systematickosti není možno dále zkoumat ani posuzovat.

Pouze takovýto eurokonformní výklad zákona č. 101/2000 Sb. totiž zajišťuje, aby Česká republika splnila svou povinnost související s implementací předpisů Evropské

unie, tedy zaručila, aby ochrana subjektů údajů a povinnosti správců byly srovnatelné s ostatními členskými státy.

K povaze zpracování osobních údajů prostřednictvím internetu a k aplikaci směrnice 95/46/ES, a tedy i zákona č. 101/2000 Sb., se ve výše uvedeném smyslu vyjádřil také Soudní dvůr Evropské unie v rozhodnutí ze dne 6. listopadu 2003, C-101/01 (Bodil Lindqvist), když v odpovědi na položené otázky uvedl, že uvádění informací na internetové stránce znamená dle současně používaných technických a počítačových postupů uložení této stránky na server a nezbytné úkony pro zpřístupnění této stránky osobám, které se připojily na internet. Tyto úkony se přinejmenším zčásti provádějí automatizovaně. Dále uvedl, že úkon, který spočívá v tom, že se na internetové stránce odkáže na různé osoby, které jsou identifikovány buď svým jménem, nebo jinými prostředky, například telefonním číslem nebo údaji o pracovních poměrech a zálibách, je „zcela nebo částečně automatizovaným zpracováním osobních údajů“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46/ES. Dále pak Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že na výše uvedené zpracování osobních údajů se nevztahuje žádná z výjimek obsažených v čl. 3 odst. 2 směrnice 95/46/ES.

K výše uvedenému správní orgán shrnuje, že Soudní dvůr Evropské unie se jednoznačně vyjádřil v tom smyslu, že za zpracování osobních údajů je třeba považovat uvádění osobních údajů na internetové stránce, přičemž se jedná přinejmenším o zčásti automatizované zpracování osobních údajů ve smyslu směrnice 95/46/ES. Tento výklad je přitom závazný jak pro správní orgán, tak pro správní soudy. Jak bylo uvedeno výše, v případě automatizovaných, resp. částečně automatizovaných zpracování se vždy jedná o systematické operace s osobními údaji, tj. prvek systematickosti není možno dále zkoumat ani posuzovat, a to ani ve vztahu k určení správce osobních údajů.

Ke zveřejnění osobních údajů účastníkem řízení došlo prostřednictvím zveřejnění dokumentu obsahujícího osobní údaje 40 osob, které potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích vedle volnočasového centra Na Fialce, na jeho webových stránkách, jedná se tedy (ve smyslu výše uvedeného názoru Soudního dvora Evropské unie, resp. ve smyslu směrnice 95/46/ES) o formu automatizovaného zpracování osobních údajů, které podléhá režimu zákona č. 101/2000 Sb.

Správcem osobních údajů je ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. V daném případě účastník řízení stanovil účel zpracování získaných osobních údajů (reakce na dokument) a stanovil také prostředky tohoto zpracování (zveřejnění dokumentu s komentářem prostřednictvím webových stránek účastníka řízení) a zpracování sám prováděl, stal se tedy správcem předmětných osobních údajů. Jinak řečeno, správcem ve vztahu k osobním údajům uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí se účastník řízení stal v okamžiku, kdy je popsáným způsobem zveřejnil. To, kdo, zda a jakým způsobem a případně za jakým účelem tyto osobní údaje zpracovával již předtím, přitom není předmětem tohoto správního řízení, neboť by se případně jednalo o zpracování odlišné.

K předmětu řízení lze bez dalšího konstatovat, jak vyplývá z výše uvedeného, že účastník řízení je správcem osobních údajů vzhledem k tomu, že rozhodl

o zveřejnění dokumentu na svých webových stránkách, přičemž zveřejnění je jedním ze způsobů zpracování osobních údajů podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán je při posouzení toho, zda je samotné zveřejnění osobních údajů na internetové stránce, aniž by tyto údaje byly předtím obsaženy v jiné evidenci či databázi správce, zpracováním osobních údajů, vázán výše uvedeným rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ve věci *Lindqvist*, a není bez změny právního názoru samotným Soudním dvorem Evropské unie oprávněn se od tohoto výkladu odchýlit.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) téhož zákona. Ze spisového materiálu je zřejmé, že souhlasem subjektů údajů účastník řízení nedisponoval. Účastník řízení proto mohl zveřejnit osobní údaje dotčených subjektů údajů ve výroku stanoveném rozsahu pouze na základě naplnění díkce některého z výše uvedených ustanovení obsahujících zákonné výjimky z povinnosti disponovat souhlasem subjektu údajů se zpracováním jeho osobních údajů. Tím, že dotčené subjekty údajů připojily své osobní údaje na dokument, kterým potvrdily výskyt chráněných druhů živočichů na pozemcích vedle volnočasového centra Na Fialce, nevyjádřily, v rozporu s názorem účastníka řízení, žádným relevantním způsobem svůj souhlas s jejich dalším zpracováním, resp. zveřejněním neomezenému okruhu příjemců. Argumentace účastníka řízení, že uvedením svých osobních údajů se dotčené osoby měly přihlásit k jakémusi veřejnému projednávání věci, tedy souhlasit s užitím svých osobních údajů, které dle účastníka řízení zahrnuje též jejich zveřejnění na jeho webových stránkách, pak postrádá jakýkoli racionální i zákonný podklad. Racionální v tom, že nikdo z podepisujících osob nemohl rozumně předpokládat, že jeho údaje následně účastník řízení zveřejní, a zákonný v tom, že jednání dotčených osob se zcela míjí s požadavky na souhlas, jak je vymezuje zákon č. 101/2000 Sb. v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4.

Správní orgán je dále toho názoru, že účastník řízení nemůže svědčit právní titul obsažený v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví, že správce osobních údajů může zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

Účastník řízení zveřejnění osobních údajů zdůvodňuje tím, že hájil své právo nakládat s věcí patřící do jeho vlastnictví a uplatnil své právo bránit se zásahům do dobré pověsti. Dle názoru účastníka řízení veřejná diskuze o podmínkách zajištění ochrany životního prostředí a zavázání se veřejnou formou k dodržování jistých pravidel nejlepším způsobem, jakým lze docílit jednak respektování nastavených pravidel sloužících k ochraně přírody, a zároveň je účinným nástrojem kontroly subjektu ze strany dotčené veřejnosti, který se touto cestou dobrovolně zavázal širokému okruhu subjektů k této ochraně. Tato argumentace však podle názoru správního orgánu v daném případě neobstojí, neboť zmíněné hájení práva a diskuze mohlo být účastníkem řízení zcela zjevně vedeno bez použití osobních údajů, pouze s konkrétní argumentací týkající se ochrany přírody. Účastník řízení se tedy neomezil v předmětné zveřejněné reakci pouze na věcnou argumentaci, která by v kontextu byla dostačující (tj. proporcionální) k ochraně jeho práv a právem chráněných zájmů, a tedy nelze na jeho jednání aplikovat § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., a to pro rozpor s větou za středníkem.

Správní orgán považuje za nepřijatelné, aby kdokoliv mohl (jak tvrdí účastník řízení) v souvislosti s výstavbou jakéhokoli objektu zveřejňovat (bez souhlasu) osobní údaje osob, které mj. vypovídají o jejich postoji k uvažované výstavbě. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má správní orgán za to, že jednání účastníka řízení svou závažností naplňuje veškeré podmínky, které jsou nezbytné pro uplatnění veřejnoprávního zásahu (tj. vedení správního řízení) odpovědným dozorovým orgánem, tedy Úřadem. Argumentaci principem ultima ratio, kterou účastník řízení předkládá, je tedy třeba jednoznačně odmítnout.

Námítka, že účastník řízení fakticky nevykazuje podnikatelskou činnost, je právně irelevantní, protože tato skutečnost není žádným způsobem rozhodující pro objektivní skutečnost, že účastník řízení je správcem jím zveřejněných osobních údajů, jak je odůvodněno shora.

Správní orgán na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení svým jednáním vymezeným ve výroku tohoto rozhodnutí porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání, následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno. Správní orgán v souladu s tímto ustanovením při stanovení výše pokuty vycházel z následujících skutečností.

Z hlediska závažnosti správní orgán hodnotí jako přitěžující okolnost počet dotčených osob (40 subjektů údajů) a dále skutečnost, že zveřejněním osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů dochází k vážnému zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů. Tato okolnost současně vyjadřuje následek protiprávního jednání účastníka řízení ve smyslu § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Způsob protiprávního jednání účastníka řízení správní orgán vyhodnotil jako přitěžující okolnost. Účastník řízení se správního deliktu dopustil jednáním, které spočívalo ve zveřejnění osobních údajů prostřednictvím veřejně přístupné sítě Internet, čímž je zpřístupnil v podstatě neomezenému okruhu osob.

Ve vztahu k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, přihlédl správní orgán jako k polehčující okolnosti k tomu, že ke zveřejnění osobních údajů došlo v důsledku domněnky účastníka řízení, že poskytnuté informace mohou přispět k vyvrácení námitek proti chystané výstavbě. Za polehčující okolnost pak považuje správní orgán i prokázanou dobu protiprávního zveřejnění osobních údajů, jak je vymezena ve výroku tohoto rozhodnutí.

Po posouzení všech shora uvedených skutečností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 19. května 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností